

δος, ἐπέπρωτο νὰ ἐπαληθεύσῃ, ἀλλὰ φεῦ ! ὑπὸ συνθήκας λίαν δυσμενεῖς διὰ τὸ ἔθνος. Διοικῶν τὸ 2ον τάγμα τοῦ 6ου συντάγματος κατὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ 1897 διέπρεψεν εἰς τὴν ἐν Ἡπείρῳ φονικωτάτῃ μάχῃ τοῦ Γριμπόδου, ἐπὶ διήμερον διαρκέσασαν· προσπαθῶν δὲ νὰ μεταδώσῃ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὄλην τὴν φλόγα τῆς ἰδίας φιλοπατρίας καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ θάρρους καὶ τῆς αὐτοθυσίας, ἐξετέθη εἰς τὸ ἐχθρικὸν πῦρ καὶ ἐπλήγη θανάσιμως τὴν 1ην Μαΐου 1897. Ἐκ τοῦ τραύματος ἀπεβίωσε μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγκαταλιπὼν σύζυγον καὶ ἑξ ὀρφανὰ ἀνήλικα, ὡς μόνην δὲ κληρονομίαν εἰς αὐτὰ τὸ τιμημένον στρατιωτικὸν του ὄνομα. Ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ κ. Στράτου, τοῦ ἐνεργήσαντος ἐνόρκους ἀνακρίσεις περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ἀξιωματικῶν κατὰ τὴν πολεμικὴν δράσιν ἐν Ἡπείρῳ, γίνεται εὐφημος μνεῖα καὶ ἀποδίδεται ὁ δίκαιος ἔπαινος εἰς τὸν ἀνδρείως πεσόντα στρατιώτην.

Τοιοῦτος ἐν ὀλίγαις γραμμαῖς ὁ Ἄθαν. Κοκκοτάκης. Γενναῖος, ὑπερήφανος, εὐγενὴς τὸ φρόνημα, ἀγαθώτατος τὸν ψυχὴν, ἵπποτικὸς τὸν χαρακτῆρα, οὐδενὶ οὐδέποτε δούς ἀφορμὴν παραπόνου, ἐν καὶ μόνον ἰδανικὸν εἶχε — τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος· μίαν καὶ μόνην λατρείαν — τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀκραιφνῇ ἀγάπην, ὑπὲρ ἧς καὶ ἐθυσιάσθη.

“ΕΙΣ ΜΑΘΗΤΡΙΑΝ.,

Α νᾶssουε ἀμυγδαλιά, τρελὴ γαλανομμάτα,
ἐλουλουδίσαν πρῶϊμα τὰ παιδικά σου νιάτα,
κι' ἡ μάνα σου δὲν ἔπρεπε στὸν κόσμον νὰ σέ βγάνῃ
μὲ τὴν προστέλλα τοῦ σκολειοῦ καὶ μὲ κοντὸ φουστάνι.

Παράτενο ! τόσο μικρή, νὰ φαίνεσαι κοπέλα...
κι' ὅτι μὲ τὸ παιδιάτικο τὸ ντύσιμο εἶσαι τρέλα
καὶ πᾶς ζητώντα σκοτωμοὺς μὲ τὸ κοντὸ φουστάνι,
γιά δὲ στό λὲ' ἡ δασκάλα σου. κι' ἂν σοῦ τὸ πῇ τί χάνει...;

Ἔτσι ντυμένη ὅταν τραβᾷς γοργή γιὰ τὸ σκολεῖό σου,
ὄλους, τρελοὺς καὶ φρόνιμους, τοὺς πέρνεις στὸ λαιμό σου.
Κι' ἀλήθεια .. Εἶναι κόλασι, τόσο κοντὸ φουστάνι
κοπέλα, ἀπ' τῇ δασκάλα τῆς ψηλότερῃ, νὰ βάνῃ.

Ἄρτα

Α. ΓΑΒΡΙΛΗΣ